

lovgivning. Afgiften udredes med 10 øre pr. dag af den søfarende, 10 øre af rederen og 20 øre af statskassen.“

§ 2. Loven træder i kraft den 1. april 1971.“

I forbindelse med lovforslagets fremsættelse udtalte *handelsministeren* bl. a. følgende:

„Handelsflådens Velfærdsråd har til opgave at varetage og fremme sådanne foranstaltninger i ind- og udland vedrørende søfarendes velfærd under ophold i havn, som findes formålstjenlige og ønskelige.

Velfærdsrådets meget alsidige virksomhed finansieres gennem en ikke-dyrtidsreguleret velfærdsafgift, der siden 1964 har udgjort 20 øre pr. dag pr. søfarende, hvoraf statskassen har betalt 50 pct., de søfarende 25 pct. og rederne 25 pct.

Rådets indtægter gennem velfærdsafgiften har i de senere år været stagnerende og indbringer for tiden ca. 1.160.000 kr. årlig. Velfærdsrådets udgifter har derimod, uanset at virksomheden har været af stort set uændret omfang, i de senere år vist fortsat stigning navnlig som følge af den almindelige løn- og prisudvikling. Udgiftsstigningerne har medført et stigende driftsunderskud på i 1968-69 ca. 52.600 kr. og i 1969-70 ca. 68.000 kr., og for indeværende finansår regnes der med et underskud på over 100.000 kr. Driftsunderskuddet har hidtil kunnet dækkes ved hjælp af opsparede reserver fra tidligere regnskabsperioder, men disse vil snart være opbrugt.

Hvis velfærdsrådets indtægter derfor ikke øges væsentligt, vil velfærdsrådets virksomhed til gavn for de søfarende ikke kunne oprettholdes i det hidtidige omfang, og man må forudse, at væsentlige nedskæringer i virksomheden kan blive følgen.

En sådan udvikling vil være til stor skade for de søfarende, som i forvejen som følge af søfartens særlige forhold er anderledes stillet end andre borgere. Her tænkes navnlig på de problemer, som fravær fra hjemstedet uundgåeligt skaber.

Fra Handelsflådens Velfærdsråd har handelsministeriet, som det fremgår af den som bilag 2 til lovforslaget optrykte skrivelse, modtaget en enstemmig indstilling om forhøjelse af velfærdsafgiften til 40 øre pr. dag pr. søfarende.

Jeg må i overensstemmelse med velfærdsrådets indstilling tillægge det afgørende betydning at undgå den situation, at rådet af økonomiske årsager må nedskære sin virksomhed på vigtige områder, ligesom jeg i denne forbindelse lægger stor vægt på, at de i velfærdsrådet repræsenterede organisationer af redere og søfarende har givet tilslutning til en forhøjelse af den rederne og de søfarende påhvilende andel i velfærdsafgiften.“

Lovforslaget fik en velvillig modtagelse fra alle sider i folketinget. Af den af folketingsudvalget afgivne betænkning fremgår det, at udvalget med handelsministeren har drøftet spørgsmålet om etableringen af en forbedret nyhedsformidling for de søfarende, og at mini-